

tymi žhdami doscž, kotarež to Jesuſowe ſłowo ſ wjaſelim
 ſlyſchachu a jogo ſa togo wěrnego meſſiaſa huſnachu; ako
 paſ dla nogo nězo ſcherpeſch dejachu, ga ſaſej wot nogo
 wotpadnuchu (Jan. 12, 42. 43.) Sim ſu rowue te ſcheſczi-
 jany, kotarež pſchi Kristuſu a jogo ſłowe woftanu taſ
 dlujſo, ako dobry zaſ maju; dyž won paſ k nim žějo:
 „Gaž něcht zo ſa mnu pſchiſch, ten ſaprej ſe ſamego, a
 weſmji ſwoju ſchizu na ſe, a žij ſa mnu“; gaž woni
 Jesuſa abo teje wěrnosczi a pſchawdoſczi dla nězo ſcher-
 peſch, abo jich ſchělo ſ tymi luſchtami a požedaňami ſchi-
 zowaſch deje, ga potom woni ſaſej wotſtupe, a roſche ſe ſaſej
 k tom ſwětu, ako wony bogaty młoženž (Matth. 19, 20—22.)
 Takim nehobſtawnym ſłuchařam paſ nepomoga to ſło-
 wo togo pſatkowaňa niz; pſcheto rowno ako tež to nej-
 lěpſche ſeme, gaž wono na kameň padňo, žedne płodny
 nepſchiňaſo, rowno ako wono, gaž tež huſchojžijo, we tej
 hſžy ſeſkňo, togodla, až ſogi ſama; taſ tež nepomoga
 tym nehobſtawnym ſłuchařam to pſatkowaňe togo ſłowa
 niz, dokulaž tom ſamem poſkuſchne a wěrne ſewoſtanu,
 ale we zaſu togo ſpſytowaňa wotſtupe.

Ga ſpſytuj tež, a žloweſ ſe,
 Eſy kameňſchczowaty?
 Dyž žinſ ty reniſch gorke dſy,
 Eſy wiſſche ſcheperaſy?
 Gaž ſchizku pſcheňaſež ſamožoſch,
 Ga płodow teſ nepſchiňaſoſch,
 A kameňu ſy rowny.

Te ſłuchaře, kotarymž to ſłowo togo pſatkowaňa niz nepo-
 moga, ſu tež te, pſchi kotarychž to ſeme togo Božego ſłowa do
 ſchernow padňo.